

תלמודו בידו

דף כח עמוד ב

- א** | כמה תלויים "חיי בני ומזוני" ?
- ב** | אלו יחסים היו לצדיקים עם מלאך המוות ?
- ג** | מה הותר במועד לנשים המלוות את המת ?
- ד** | מה הותר בראש חודש, חנוכה ופורים לנשים המלוות את המת ?
- ה** | כיצד דרש ר' מאיר את הפסוק "והחי יתן אל לבו" ?

- א** | תלויים במזל, ולא בזכותו של האדם.
רב חסדא חי תשעים ושנים, היה עשיר, והשתתף בששים חתונות של צאצאיו.
ואילו רבה חי רק ארבעים שנה, היה עני, והתייסר בששים מקרים של שכול.
- ב** | **רבא:** אף שהיה ידידו של מלאך המוות, כיון שמזלו נמסר אליו לא השגיה בו.
ולאחר שמת רבא בא לאחיו בחלום, ואמר לו שבקושי הרגיש את המיתה.
רב נחמן: אף שלא חש את המיתה, לא חזר לעולם הזה מחמת אימת מלאך המוות.
ר' אלעזר: מלאך המוות המתין לו עד שיסיים לאכול התרומה, שנקראת קודש.
רב ששת: ביקש ממלאך המוות שלא להמיתו בשוק ככהמה, אלא כשיחזור לביתו.
רב אשי: ביקש ממלאך המוות להמתין שלשים יום, עדי שיחזור את כל תלמודו.
רב חסדא: לא יכול היה להמיתו מפני שלא הפסיק ללמוד, ולכן בקע ארז כדי להפריעו.
- ג** | **תנא קמא:** מענות וכולן עונות ומקוננות יחד, אבל לא מטפחות בידן על גופן.
ר' ישמעאל: הסמוכות למטה וקרובות אל המת, אף מטפחות.
- ד** | מענות ומטפחות, אך לא מקוננות ואחת פותחת ומדברת וכולן עונות אחריה.
משעה שנקבר המת, לא מענות ולא מטפחות.
- ה** | יתן ללבו דברים של מיתה, כלומר שיספיד את המת כדי שבמותו יספידו אותו.
יקבור מתים, כדי שבמותו יקברו אותו.